

som det, om jeg så må sige, er tilladeligt i forhold til at sikre soldaternes og militærets sikkerhed i øvrigt.

Så vil jeg endelig sige, at vi – også i lighed med andre – måske står lidt undrende over for, hvad der i hvert fald i en del af den offentlige debat også har været bragt frem, nemlig spørgsmålet om, hvorfor man ikke har medtaget bestemmelser vedrørende tortur. Jeg har hørt nogle af forklaringerne på det her i forbindelse med debatten, men også det spørgsmål vil vi gerne se nærmere på i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 18.10

Det blev nævnt, at det er inkorporeret osv. i den almindelige straffelov, så rent konventionsmæssigt er der måske ikke noget at komme efter. Men hvis der med den militære straffelov er et ønske om at fremme et pædagogisk sigte – det var et af de indledende argumenter for, at vi skal bibeholde den militære straffelov – bør man også gå hele vejen rundt, og det kunne netop være et argument for også at indarbejde bestemmelser vedrørende tortur. Det spørgsmål vil vi også gerne se på i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Men som sagt går vi til udvalgsarbejdet med en overordnet positiv indstilling til de fremsatte lovforslag.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Først vil jeg gerne takke for de mange interessante indlæg og bemærkninger, der har været, og jeg vil også gerne takke for den overvejende positive modtagelse, lovforslaget har fået.

Der er blevet rejst en række spørgsmål, som det vil være naturligt at få belyst under udvalgsarbejdet, men jeg vil godt lige komme med nogle bemærkninger for at holde fokus på det helt centrale i de tre lovforslag, som er behandlet her i dag.

Lovforslagene hviler i al væsentlighed på et langvarigt og grundigt udvalgsarbejde med deltagelse af så vel juridiske eksperter som militære ledere og repræsentanter for personaleorganisationer og faglige organisationer i forsvaret. Regeringen lægger stor vægt på, at dette udvalg har vurderet, at der fortsat er behov for et særligt militært straffe- og disciplinarsystem, også i fredstid. Det er i den forbindelse af afgørende betydning for regeringen, at lovgivningen bygger på dette udvalgsarbejde, og at betænkningen stort set er afgivet i enighed med en fin indre balance, både set i forhold til de interesser og hensyn, som skal varetages, og de retsgaran-

tier, en sådan lovgivning nødvendigvis skal indeholde.

Det er helt centralt, også for de nuværende opgaver for det danske forsvar, at soldaterne allerede i fredstid får deres pligter ind på rygmarven, ligesom der må være mulighed for en hurtig og effektiv indgriben over for de ganske få, der ikke følger reglerne.

I forhold til den gældende lovgivning sker der en ikke ubetydelig afkriminalisering. F.eks. kan simpel uagtsomhed ikke længere straffes, men alene resultere i et disciplinarmiddel, og kun forhold af grovere karakter vil typisk være strafbelagt. Der sker også en klar adskillelse af strafansvar og disciplinansvar, hvilket bl.a. kommer til udtryk i forslaget til en selvstændig militær disciplinarlov.

En del af ordførerne havde nogle konkrete spørgsmål. Jeg vil ikke love, at jeg kan svare på dem alle sammen, men der var nogle principielle spørgsmål, som jeg vil prøve at forholde mig til.

Flere af ordførerne har udtrykt bekymring angående FN's torturkonvention og har spurgt, hvorfor den ikke er indskrevet i forslagene. Det er sådan, at Danmark i medfør af torturkonventionens artikel 4, stk. 1, er forpligtet til at sikre, at enhver torturhandling som defineret i konventionens artikel 1 er strafbar i Danmark og kan pålægges en passende straf under hensyn til handlingens alvorlige natur.

Det afgørende for, om man fra dansk side lever op til denne forpligtelse, er ikke, om der i dansk lovgivning er en særskilt bestemmelse, der forbyder tortur. Det centrale er derimod, om dansk lovgivning indeholder bestemmelser, som medfører en passende straf for handlinger, der i konventionens forstand har karakter af tortur, og dette er efter justitsministerens opfattelse utvivlsomt tilfældet, idet eventuelle tilfælde af tortur allerede efter de gældende regler i den danske straffelov – navnlig reglerne om vold, tvang, trusler og forbrydelser begået i offentlig tjeneste – vil kunne straffes med en passende streng straf. Tilsvarende vil de generelle regler om forsøg og medvirken finde anvendelse.

Jeg svarer selvfølgelig gerne på spørgsmål under udvalgsbehandlingen, men det er altså argumentationen for, at det ikke er medtaget som en selvstændig del af straffeloven.

Det, der har givet anledning til de fleste spørgsmål, er det, som er blevet kaldt min mulighed for at begrænse ytringsfriheden. Jeg kan berolige specielt hr. Villy Søvnald med, at jeg in-